

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA KMETIJSTVO IN OKOLJE
SLUŽBA ZA ODNOSI Z JAVNOSTMI IN PROMOCIJO

Dunajska cesta 22, 1000 Ljubljana

T: 01 478 91 63
F: 01 478 90 13
E: pr.mkgp@gov.si
www.mkgp.gov.si

UKOM
predlagam.vladi@gov.si

Številka: 0913-98/2012/3
Datum: 8. 10. 2012

Zadeva: Predlog 3526-334: Zagon slovenskega kmetijstva
Zveza: e-pošta, z dne 13. 7. 2012 (Številka: 092-334/2012/1)

Spoštovani,

v nadaljevanju vam posredujemo odgovor na Predlog 3526-334: Zagon slovenskega kmetijstva.

PREDLOG

Glede na celotno situacijo, bi morala država sprejeti nek zakon, ki bi slovenske kmete varoval pred tujo konkurenco. Od tega, da bi bila nabavna cena za našega kmeta višja od te nenormalne - da bi lahko naslednje leto z nekim dobičkom ponovno vzgajali zelenjavo ali karkoli drugega. Še bolj pa bi se država morala zavzeti pri veletrgovcih in z zakonom določiti, da na slovensko zelenjavo ne smejo nabiti največ do 25 % marže in določeno količino - neko kvoto, ki jo morajo odkupiti. Tako bi Slovenci veliko slovenskega imeli na krožnikih, kmetje pa bi tudi nekaj imeli od tega, namesto da ali sploh ne vzgajajo, ker se ne splača, ali pa vržejo stran, ker ni interesa odkupa. Tako kot se je na radiu naredilo, da je potrebno čez dan določeno kvoto slovenske glasbe imeti in ne samo tujo. S hrano pa mislim, da bi bilo lažje.

ODGOVOR

Prejeli smo vaš predlog glede ureditve razmer v trgovini z živilskimi proizvodi v Sloveniji. V zvezi z vašim predlogom, da bi morala država sprejeti nek zakon, ki bi slovenske kmete varoval pred tujo konkurenco, se žal ne moremo strinjati. Dejstvo je, da trg hrane ni reguliran, zato država ne more omejevati konkurence ponudnikov hrane, ki trgujejo znotraj držav EU, kar bi bilo v nasprotju s pravili prostega pretoka blaga. Pozitivno razlikovaje v ceni in marži med domačimi in tujimi proizvodi pa lahko naredijo le potrošniki, ki kupujejo več doma pridelane hrane, kar bo ministrstvo izvedlo z uveljavitvijo Zakona o promociji.

Glede predloga, ki opredeljuje maržo prehrane v veleblagovnicah, kjer predlagate zgornjo maržo v višini 25 %, ter kvoto kmetijskih proizvodov, ki naj bi jo kupila trgovska podjetja na domačem trgu, pa se moramo zavedati, da je trgovina neodvisna pri svojih nabavah ter nabavlja le tisto blago, ki ga lahko tudi proda na svojih policah. Če bi slovenski potrošniki na trgovskih policah iskali doma pridelano hrano, bi jo bili trgovci tudi primorani nabavljati. V tem primeru bi bil sklenjen krog vzdolž celotne verige preskrbe s hrano od kmeta do potrošnika. Potrošniki pa imajo še vedno možnost, da nakupujejo pri tistem trgovcu, ki ima korektno maržo in cene.

Na drugi strani ne smemo pozabiti na pomembno dejstvo, da so slovenski potrošniki cenovno zelo elastični ter so, posebej v času krize, pripravljeni kupovati tujo cenejšo hrano, tudi če je ta nižje kvalitete, kot doma pridelana hrana. Razlika v ceni med doma pridelano in uvoženo hrano pa ni vedno sorazmerna z razliko v kvaliteti med hrano v običajni trgovini in diskontu.

V tem primeru bi bila potrebna proaktivna vloga organizacij kmetov, ki bi se morale s trgovskimi podjetji v naprej dogovoriti o naročeni proizvodnji z jasnimi parametri cene, kakovosti in količine ter roka dobave. V tem primeru bodo kmetje resnično pridelovali nekaj kar bi trgovci lahko podali. Pri tem pa bi imeli korist vsi člani v verigi preskrbe s hrano.

S spoštovanjem,

Ministrstvo za kmetijstvo in okolje